

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 20:

Forespørgsel til justitsministeren [om, hvilke stramninger regeringen forbereder i udlændingelovgivningen].

Af Pia Kjærsgaard (FP) og Knud Lind (FP).
(Forespørgslen anmeldt 20/2 90).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 7/2 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Knud Lind (FP):

Antallet af ansøgninger om indfødsret og dermed også bevilling af dansk statsborgerskab bliver større og større, som man kan se af disse bunkebryllupper, der kommer med jævne mellemrum.

Der er lavet et nyt cirkulære, og i protokollen blev det dengang nedfældet, at Fremskridtspartiet snarest ville fremkomme med en melding vedrørende dette kontorcirkulære. Desværre kunne jeg ikke selv være til stede af private grunde.

Fremskridtspartiet vil selvfølgelig komme med denne melding om det kontorcirkulære, som vi på nogle områder ikke er helt tilfredse med. Jeg kan bl.a. nævne, at selve kontorcirkulæret fremtræder en smule diffust for så vidt angår spørgsmålet om personer, som skal aftjene deres værnepligt i f.eks. Tyrkiet, andre NATO-lande osv. Disse personer får ikke dansk statsborgerskab, før de har aftjent deres værnepligt. Det er mig bekendt en regel, man har indført i udvalget, og det kan godt være, at den er indeholdt i dette cirkulære – det skal jeg ikke udelukke – men den er faktisk pakket godt ind.

Jeg kan godt sige her, at vi er af den opfattelse, at de senere års indfødsretslovgivning har mangefold sprængt alle hidtidige fornuftige rammer for anvendelse af undtagelsesreglen i grundlovens § 44, stk. 1, hvorefter ingen udlænding kan få indfødsret undtagen ved lov. Og da de forelagte udkast til nyt kontorcirkulære kører videre med nogle lignende grundholdninger, modsætter Fremskridtspartiet sig gennemførelsen af disse cirkulærer og vil ikke i Folketinget stemme ja – sådan nærmest pr. honnør – til lovforslaget, blot fordi man via Indenrigsministeriet har lavet et kontorcirkulære.

For reglen er jo den – hvad man ofte har glemt, og hvad den nuværende indenrigsminister formentlig også har glemt – at hver enkelt person er at betragte som et selvstændigt lovforslag og derfor hver især kunne stå som et helt selvstændigt lovforslag. Det betyder også, at hvis man skulle gå helt i bund og skulle tage grundlovens opfattelse helt bogstaveligt, kunne en udlænding henvende sig til et af Folketingets 179 medlemmer og anmode om at få dansk indfødsret, og så kunne den pågældende fremsætte lovforslag om det. Der står nemlig ikke nogen steder, at det partout skal være indenrigsministeren, der fremsætter alle disse lovforslag.

Jeg siger det bare sådan rent historisk, så man er klar over, at når man går videre og laver cirkulærer med nogle rammer, som 17 personer ud af 179 mener er rigtige, er det jo ikke ensbetydende med, at samtlige 179 folketingsmedlemmer synes, det er rigtigt. Derfor nævner jeg her, at kontorcirkulæret altså har en svaghed, og ud fra disse synspunkter vil jeg gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet også vil komme med nogle ændringsforslag til dette lovforslag.

Og lad mig så til slut sige meget direkte til indenrigsministeren, at nu har man lavet ligesom en køreplan med et cirkulære. Men der er jo en enkelt ting ved det, nemlig at ved denne førstebehandling ved jeg ikke, hvor mange af ansøgerne der er straffede personer, medmindre jeg vil vandre over i indenrigsministerens regi og begynde at lege sagsbehandler.

Inger Harms (SF):

Jeg ved egentlig ikke, om man skal beklage, at flere og flere af de mennesker, som bor i Danmark, ønsker at blive danske statsborgere. Jeg

[Inger Harms]

tror ikke, jeg er helt enig med hr. Knud Lind i, at det skulle være en fordel for os, at så få som muligt søgte dansk statsborgerskab.

Så vil jeg godt sige, at i det lovforslag, der er blevet fremsat her den 7. februar 1990, har man fulgt de kriterier, som hidtil har været gældende. Det nye kontorcirkulære træder i funktion ved de næste ansøgninger, vi skal i gang med. Vi behandlede udkastet den 7. december 1989, og den 12. december 1989 vedtog vi det nye cirkulære i udvalget.

Fremskridtspartiet var til stede begge gange. Partiet havde taget forbehold den 7. december, og den 12. december meddelte Fremskridtspartiets repræsentant i udvalget, at man ville gå tilbage til gruppen og prøve på at få gruppens ja til det, fordi man syntes, der var kommet noget fornuftigt ud af det. Aftalen var, at Fremskridtspartiet skulle ringe tilbage inden kl. 15 samme dag. Der blev så fortalt, at man ikke kunne støtte det nye cirkulære, men at man ville sende et brev til Indenrigsministeriet.

Nu er det jo sådan, at man ikke skal stemme her i salen om et sådant cirkulære. Det er blevet vedtaget i udvalget. Det er uhyre beklageligt, at det ikke kunne blive vedtaget med 100 pct.s tilslutning. Jeg tror, det havde skabt mange lettelse fremover.

Jeg kan sige om det ny kontorcirkulære, at der er kommet visse stramminger ind i det, og så er der kommet en modernisering af sprogbrugen. Der blev skrevet nogle ting ned, som vi længe har brugt som praksis, og endelig har Fremskridtspartiet fået den eneste virkelige lettelse ind i cirkulæret, og det er vi da glade for.

Så har der været en præcisering af at undgå dobbelt statsborgerskab. Danmark har undertegnet en Europarådskonvention om at undgå dobbelt statsborgerskab. Der gives selvfølgelig dispensation, men som hovedregel skal vi undgå, at folk har dobbelt statsborgerskab. Og det er grunden til, at et flertal i udvalget har fundet det nødvendigt at præcisere, at tyrker ikke kan blive optaget under § 2 som hidtil, men nu bliver optaget under § 1.

Hr. Knud Lind siger, at der står i grundloven, at ingen udenlandsk statsborger kan blive dansk statsborger uden ved lov. Det tror jeg heller aldrig er sket, og så forstår jeg slet ikke hr. Knud Linds gentagne kritik af noget meget praktisk. At lave 922 enkeltlove ville da være fuldstændig imod det, der gjorde, at Frem-

skridtspartiet i sin tid kom ind i Folketinget. Var det ikke papirnussere, I sagde? Var det ikke bureaukrati? Var det ikke det, I ville arbejde imod? Det synes jeg overhovedet ikke I har vist spor af i udvalget.

Vi skal nu i gang med udvalgsarbejdet med dette lovforslag, og dér er hr. Knud Lind som sædvanlig velkommen til at stille spørgsmål og ændringsforslag. Men jeg går ud fra, at lovforslaget vil blive vedtaget, som det plejer at blive.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg ønsker at give et kort, koncist svar til hr. Knud Lind. Det er helt præcist formuleret, som hr. Knud Lind gør det, at det er Folketinget, der ved lov godkender indfødsret for hver enkelt.

Det betyder også, at vi i ministeriet alene følger de retningslinier, som Folketinget tilkendegiver, og det er derfor, at vi løbende og i det omfang, det ønskes af Indfødsretsudvalget, modificerer eller ændrer det, der er kaldt kontorcirkulæret.

Der må ikke herske tvivl om, at det er Folketinget, der suverænt godkender og via Indfødsretsudvalget tilkendegiver, efter hvilke retningslinier vi skal optage personer på lovforslaget.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Anden ordførerrunde, hr. Knud Lind.

Knud Lind (FP):

Jeg siger mange tak til indenrigsministeren. Jeg er glad for, at indenrigsministeren netop også præciserede det, som jeg har nævnt, at hver eneste faktisk er at betragte som ét lovforslag.

Og så vil jeg godt også sige tak til udvalgsformanden. Det er muligt, at jeg ikke kunne høre det helt tydeligt, men jeg vil meget gerne have præciseret – for man skal jo ikke sidde og skrive en hel masse ting til et udvalg eller til formanden, hvis tiden er løbet fra én – at ifølge protokoludskriften ville Fremskridtspartiet snarest komme med sin melding vedrørende dette kontorcirkulære. Men jeg forstod netop på formanden for Indfødsretsudvalget, fru Inger Harms, at man havde vedtaget cirkulæret rent udvalgs-mæssigt. Det er jo ret afgørende, så kan man selvfølgelig godt komme med sin egen personlige mening om det forskellige, men det får jo ikke den store indflydelse på selve cirkulærets

[Knud Lind]

udformning, medmindre man vil tage hele sagen op på ny.

Det var sådan set det, jeg godt ville have fru Inger Harms til at præcisere. Er det således, at den 12. december 1989 vedtog et enigt udvalg minus Fremskridtspartiet, at man ville køre efter dette kontorcirkulære? Når jeg spørger om det her, er det rent opklaringsmæssigt, fordi jeg desværre ikke selv var til stede.

(Kort bemærkning).

Inger Harms (SF):

Ja, hr. Knud Lind har forstået det fuldstændig korrekt. Den 12. december 1989 vedtog Indfødsretsudvalget næsten enstemmigt at arbejde videre efter det nye kontorcirkulære. Samme dag meddelte Fremskridtspartiet, at de ikke kunne medvirke, og samme dag meddelte man, at man ville sende en skrivelse til Indenrigsministeriet. Jeg ved ikke, om det er sket, jeg tror ikke, at det er sket endnu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1988-89.

Af Udenrigsudvalget.
(Fremsat 30/1 90).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

På tærsklen til 1990'erne er det nordiske samarbejde præget af spørgsmålet om Norden i Europa.

Set med danske øjne er det positivt, at den dynamiske udvikling i EF har medvirket til nytænkning og fremskridt i det nordiske samarbejde. Vort medlemskab af EF placerer os jo i en større europæisk ramme.

Det har været og er fortsat væsentligt for regeringen at fastholde forbindelsen til de øvrige nordiske lande. Vi deler stærke historiske og kulturelle traditioner, og i den europæiske integrationsproces vil vi fortsat arbejde for, at samarbejdet med de nordiske lande samt forbindelserne mellem EF og de nordiske lande udbygges.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi i regeringen gerne ser flere nordiske medlemmer i De Europæiske Fællesskaber. Den europæiske dimension har fået højeste prioritet i det nordiske samarbejde. Nordisk Ministerråd ønsker en aktiv nordisk profil i den europæiske integrationsproces, og de nordiske regeringer er enige om at møde denne proces på tre planer, nemlig et styrket og tættere samarbejde mellem EF og EFTA, et tættere samarbejde i Norden og endelig gennem bilaterale forhandlinger.

Forholdet mellem EF og EFTA har udviklet sig positivt i løbet af året 1989. Der er enighed om at udnytte det nordiske samarbejde som fælles platform, at det nordiske samarbejde så vidt muligt skal anvende den samme arbejdsrytme og samme metode som EF, og at nordiske løsninger ikke må stride imod kommende europæiske løsninger.

Arbejdsprogrammet »Norden i Europa«, der dækker perioden 1989-92, følges nu op med en første rapport. Programmet er konkret med tidsfrister og angiver finansiering og ansvarfordeling; indhold og tidsgrænser er nært knyttet til den udvikling, der forventes inden for EF og i EF-EFTA-samarbejdet, men gennemførelsen af arbejdsprogrammet stiller krav til Nordisk Ministerråd. Vi har effektiviseret samarbejdet, vi har forenklet sagsbehandlingen og gennemført en mere rationel anvendelse af ressourcerne.

EF har en helt centralt rolle at spille i udviklingen af det nye Europa. Samarbejdet virker som en magnet på andre europæiske lande, og alt tyder på, at netop EF bliver drivkraften for opbygningen af det nye Europa. Den seneste